

Η Ακολουθία του Νυμφίου στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Μεγάλη Τρίτη 7 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου (Όρθρος της Μεγάλης Τετάρτης) και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στη Νάουσα.

Συνεχίζοντας την παράδοση δεκαετιών, το γνωστό τροπάριο της Κασσιανής έψαλε η Χορωδία του Μουσικού Σωματείου «ΩΔΕΙΟ ΝΑΟΥΣΗΣ» υπό τη διεύθυνση του κ. Δημητρίου Παρόλα.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ή πρώην άσωτος γυνή, εξαίφνης σώφρων ώφθη, μισήσασα τά έργα τῆς αισχροῦς

ἀμαρτίας».

Ψάλαμε ἀπόψε τήν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Τετάρτης, κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μνημονεύει «τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Μνημονεύει μία ἀμαρτωλή γυναίκα, ὄχι βεβαίως γιά τήν ἀμαρτία της, ἀλλά γιά τή ριζική μεταστροφή της καί τή σωτηρία της. Τήν μνημονεύει καί μάλιστα κατά τή θεία πρόρρηση, ὅτι ὅπου καί ἐάν κηρυχεῖ τό εὐαγγέλιο, θά κηρυχθεῖ καί αὐτό πού ἔκανε αὐτή ἡ γυναίκα.

Ποιός εἶναι ὁ λόγος ὅμως τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς μεταχειρίσεως καί γιατί ὄρισαν οἱ θειότατοι πατέρες, ὅπως λέγει τό Συναξάριο τῆς ἡμέρας, νά μνημονεύεται ἡ πράξη της;

Τρεῖς εἶναι οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους μνημονεύεται τό γεγονός αὐτό, τό ὁποῖο μάλιστα συνέβη λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τή Σταύρωση τοῦ Κυρίου μας ς.

Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι γιά νά μᾶς διδάξει τή δύναμη τῆς μετανοίας. Ἡ γυναίκα αὐτή ἦταν γνωστή γιά τόν ἄσωτο καί ἔκλυτο βίο της καί ὅμως «ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη». Ξαφνικά φάνηκε σώφρων. Ξαφνικά φάνηκε συνετή.

Πῶς συνέβη αὐτό; Τί μεσολάβησε στή ζωή της, τί μεσολάβησε μέσα στόν νοῦ καί τήν ψυχή της καί τήν ὁδήγησε σέ αὐτή τήν ἀπότομη ἀλλαγῆ, δέν τό γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε ὅμως ὅτι αὐτή ἡ ριζική ἀλλαγῆ τῆς ζωῆς καί τῆς συμπεριφορᾶς της ταυτίζεται μέ τή μετάνοια. Ἐνῶ ζοῦσε μέσα στήν ἀμαρτία καί τήν ἀσωτία, ἀμέσως ἔλλαξε στάση καί ἄρχισε νά μισεῖ «τά ἔργα τῆς αἰσχυρᾶς ἀμαρτίας». Αὐτά τά ὁποῖα ἔκανε σέ ὅλη τήν μέχρι τότε ζωή της, τά ἀπαρνήθηκε, ἀναγνωρίζοντας τό κακό πού προξενοῦν.

Δέν εἶναι εὐκόλη αὐτή ἡ μεταστροφή. Χρειάζεται δύναμη ψυχῆς. Χρειάζεται ἀγώνα ἐσωτερικό. Χρειάζεται θέληση καί ἐπιμονή, γιατί εἶναι δύσκολο νά ἀλλάξει κανεῖς τή ζωή του, τίς συνήθειές του, τήν καθημερινότητά του, καί μάλιστα ὅταν ὁ διάβολος προσπαθεῖ νά τόν ἀποτρέψει ἀπό αὐτή τήν ἀλλαγῆ, ὥστε νά μήν ἀπαλλαγεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἀμαρτία καί κερδίσει τή σωτηρία.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι γιά νά μᾶς διδάξει τή σημασία τῆς ἐξαγορεύσεως τῶν ἀμαρτιῶν, προκειμένου νά ὀλοκληρωθεῖ ἡ μετάνοια.

Ἡ παρουσία τῆς ἀμαρτωλῆς γυναίκας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μέσα σέ μία οἰκία μέ πολλούς ἀνθρώπους, ἀλλά καί ἡ πράξη της νά πλύνει μέ τό πολύτιμο μύρο τά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι ἀπόδειξη εἰλικρινοῦς μετανοίας, εἶναι ἔκφραση ταπεινώσεως πού ἀποδεικνύει τή βαθειά μετάνοια.

Καί ὁ τρίτος λόγος εἶναι γιά νά μᾶς διδάξει τήν ἀπέραντη ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος συγχωρεῖ τούς πάντες, ὅσα καί ὅποια ἀμαρτήματα καί ἐάν ἔχουν κάνει, ὅσο βαθειά καί ἐάν ἔχουν βυθισθεῖ στήν ἀμαρτία.

Μᾶς τό δίδαξε ὁ Χριστός μέ τήν παραβολή τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, τόν ὁποῖο ὄχι μόνο συγχώρησε ὁ Πατέρας ἀλλά καί τόν ἀπεκατέστησε στή θέση του, παρότι ὁ υἱός τόν εἶχε ἀρνηθεῖ, παρότι εἶχε διεκδικήσει τό μερίδιο τῆς πατρικῆς περιουσίας πού δῆθεν τοῦ ἀνήκε καί τό εἶχε κατασπαταλήσει «ζῶν ἀσώτως».

Ἀλλά δέν παρέμεινε μόνο στή θεωρητική διδασκαλία ὁ Χριστός. Μᾶς διδάσκει σήμερα τήν ἀπέραντη ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά κάθε ἀμαρτωλό μέ τήν ἔμπρακτη συγχώρηση πού προσφέρει στήν ἀμαρτωλή γυναίκα, ἡ ὁποία πέφτει μετανοημένη στά πόδια του καί ἀλλάζει ζωή.

Θά μᾶς τό διδάξει γιά ἀκόμη μία φορά καί τίς ἐπόμενες ἡμέρες, ὅταν ἐπάνω στόν Σταυρό, θά συγχωρήσει τόν ἕναν ἀπό τούς δύο συσταυρωθέντες μαζί του ληστές, ὁ ὁποῖος κατανοώντας τή θεότητά του, τοῦ ζητᾷ νά τόν θυμηθεῖ «ἐν τῇ βασιλείᾳ» του. Καί ὁ Κύριός μας τοῦ ὑπόσχεται ὅτι «σήμερα μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῇ βασιλείᾳ μου». Καί τόν παίρνει «αὐθημερόν» μαζί του, καθιστώντας τον ἔτσι πρῶτο οἰκήτορα τοῦ παραδείσου.

Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά γιά μᾶς καί πῶς μᾶς βοηθοῦν στήν πνευματική μας πορεία καί στήν πορεία μας πρὸς τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας;

Σημαίνουν ὅτι ὅλοι καλούμεθα νά μετανοήσουμε, ἀνεξάρτητα ἀπό τό πόσες καί ποιές ἀμαρτίες ἔχει κάνει ὁ καθένας μας, εἴτε μικρές εἴτε μεγάλες, γιατί κανένας ἄνθρωπος δέν ἀναμάρτητος.

Καλούμεθα νά ἀλλάξουμε ριζικά τή ζωή μας, χωρίς νά τό ἀναβάλλουμε καί χωρίς νά προφασιζόμεθα διάφορες δικαιολογίες γιά νά μήν ἐγκαταλείψουμε τά ἔργα τῆς ἀμαρτίας καί νά ἀκολουθήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Καλούμεθα νά δείξουμε ἔμπρακτα τή μετάνοιά μας, ἐξαγορευόμενοι τίς ἀμαρτίες μας μέσα στό μυστήριο τῆς ἱεραῆς ἐξομολογήσεως, προκειμένου νά λάβουμε τήν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας ἀπό τόν Θεό, ἀλλά καί τή χάρη του, ὥστε νά παραμείνουμε στή μετάνοια καί νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς σωτηρίας πού μᾶς προσφέρει, ὅπως καί ἡ ἀμαρτωλή γυναίκα, τήν ὁποία προβάλλει ὡς πρότυπο μετανοίας ἡ Ἐκκλησία μας σέ ὅλους μας σήμερα.

